ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 25ης Μαρτίου 2015*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση λεκτικού κοινοτικού σήματος English pink — Προγενέστερο λεκτικό κοινοτικό σήμα PINK LADY και προγενέστερα λεκτικά κοινοτικά σήματα Pink Lady — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Καθήκον επιμέλειας — Απόφαση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων — Απουσία δεδικασμένου»

Στην υπόθεση T-378/13,

Apple and Pear Australia Ltd, με έδρα τη Βικτόρια (Αυστραλία),

Star Fruits Diffusion, με έδρα το Caderousse (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από τους T. de Haan και P. Péters, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπουμένου από τον J. Crespo Carrillo,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ:

Carolus C. BVBA, με έδρα το Nieuwerkerken (Βέλγιο),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Μαΐου 2013 (υπόθεση R 1215/2011-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Apple and Pear Australia Ltd και της Star Fruits Diffusion, αφενός, και της Carolus C. BVBA, αφετέρου,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek (εισηγητή), πρόεδρο, I. Labucka και V. Kreuschitz, δικαστές,

γραμματέας: C. Heeren, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Ιουλίου 2013,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Νοεμβρίου 2013,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

έχοντας υπόψη την απόφαση της 13ης Ιανουαρίου 2014 με την οποία δεν επετράπη η υποβολή υπομνήματος απαντήσεως,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 16ης Ιουλίου 2014, κατά τη διάρκεια της οποίας τέθηκε μια ερώτηση προς τους διαδίκους,

έχοντας υπόψη τις γραπτές απαντήσεις που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Ιουλίου και 31 Ιουλίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 13 Οκτωβρίου 2009, η Carolus C. BVBA υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο English pink.

3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στην κλάση 31, κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Προϊόντα γεωργικά, κηπουρικά, δασοκομικά (μη επεξεργασμένα ή μεταποιημένα) και σπόροι για σπορά, μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· ζώντα ζώα· νωπά φρούτα και λαχανικά· σπόροι για σπορά, φυσικά φυτά και άνθη· ζωοτροφές· βύνη».

4 Η αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 2010/014, της 25ης Ιανουαρίου 2010.

5 Στις 20 Απριλίου 2010, οι προσφεύγουσες, Apple and Pear Australia Ltd και Star Fruits Diffusion, άσκησαν ανακοπή, βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009, κατά της καταχωρίσεως του αιτηθέντος σήματος για τα προϊόντα που προαναφέρθηκαν στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Η ανακοπή στηριζόταν στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα:

— το λεκτικό κοινοτικό σήμα PINK LADY, το οποίο καταχωρίστηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2003 υπό τον αριθμό 2042679, για τα προϊόντα της κλάσεως 31 που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Γεωργικά, κηπευτικά προϊόντα στα οποία περιλαμβάνονται φρούτα, σπόροι, φυτά και δέντρα, ειδικότερα μήλα και μηλιές»·

— το εικονιστικό κοινοτικό σήμα 4186169, το οποίο καταχωρίστηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2005 και απεικονίζεται κατωτέρω, για προϊόντα, μεταξύ άλλων, της κλάσεως 31 που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Νωπά φρούτα· μήλα· οπωροφόρα δένδρα· μηλιές»:



— το εικονιστικό κοινοτικό σήμα 6335591, το οποίο καταχωρίστηκε στις 30 Ιουλίου 2008 και απεικονίζεται κατωτέρω για προϊόντα της κλάσεως 31 που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Γεωργικά και κηπουρικά προϊόντα· φρούτα, σιτηρά, φυτά και δέντρα· μήλα και μηλιές»:



7 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

8 Με απόφαση της 27ης Μαΐου 2011, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή.

9 Στις 7 Ιουνίου 2011, οι προσφεύγουσες άσκησαν προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

10 Με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012, που εξέδωσε κατόπιν αγωγής για παραποίηση/απομίμηση που άσκησαν οι προσφεύγουσες βάσει των προγενέστερων λεκτικών και εικονιστικών κοινοτικών σημάτων και του σήματος Benelux 559177, το tribunal de commerce de Bruxelles (Βέλγιο), ως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων, ακύρωσε το σήμα Benelux ENGLISH PINK και απαγόρευσε στην Carolus C. να χρησιμοποιεί το εν λόγω σήμα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με επιστολή της 4ης Ιουλίου 2012, οι προσφεύγουσες κοινοποίησαν την εν λόγω απόφαση στο ΓΕΕΑ. Με έγγραφο της 29ης Αυγούστου 2012, οι προσφεύγουσες πληροφόρησαν το ΓΕΕΑ ότι η Carolus C. είχε αποδεχθεί την απόφαση και ότι αυτή είχε συνεπώς καταστεί τελεσίδικη.

11 Με απόφαση της 29ης Μαΐου 2013 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή.

12 Το τμήμα προσφυγών εξέτασε την ανακοπή κατά το μέρος που στηριζόταν επί του προγενέστερου λεκτικού σήματος. Καταρχάς, όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων, επισήμανε ότι τα προϊόντα τα οποία αφορούσαν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήταν, σε μεγάλο βαθμό, πανομοιότυπα. Ακολούθως, έκρινε ότι τα εν λόγω σήματα ήταν ανόμοια από οπτικής απόψεως. Επισήμανε ότι τα λεκτικά στοιχεία είχαν λίγο ως πολύ το ίδιο μήκος και «προεξείχαν» εξίσου, ότι το κοινό λεκτικό στοιχείο

«pink» καταλάμβανε διαφορετικές θέσεις στα αντιπαρατιθέμενα σημεία και ότι κανένα από τα δύο στοιχεία που τα αποτελούσαν δεν ήταν επικρατέστερο του άλλου. Διευκρίνισε ότι το αιτούμενο σήμα αναπαρήγε μόνον το ήμισυ του προγενέστερου λεκτικού σήματος, οπότε οι προσφεύγουσες δεν μπορούσαν να επικαλεσθούν την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2005, Medion (C-120/04, Συλλογή, EU:C:2005:594), και ότι το λεκτικό στοιχείο «pink» δεν είχε διακριτικό χαρακτήρα. Περαιτέρω, τόνισε ότι η συλλογιστική ήταν ίδια όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση και ότι τα σήματα ήταν συνεπώς ανόμοια από την άποψη αυτή. Επιπλέον, επισήμανε ότι δεν υπήρχε εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, διότι η έννοια δεν υποδήλωνε το ίδιο πράγμα, ήτοι μια γυναίκα προσδιοριζόμενη κατά συγκεκριμένο τρόπο για το προγενέστερο λεκτικό σήμα και ένα χρώμα προσδιοριζόμενο κατά συγκεκριμένο τρόπο για το αιτούμενο σήμα. Τέλος, όσον αφορά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, το τμήμα προσφυγών υπενθύμισε ότι δεν υπήρχε ομοιότητα από οπτικής, εννοιολογικής και φωνητικής απόψεως και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν συνέτρεχε κίνδυνος συγχύσεως.

13 Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι, για λόγους πληρότητας, ήταν χρήσιμο να τονιστεί ότι δεν είχε αποδειχθεί ούτε η φήμη του προγενέστερου λεκτικού σήματος ούτε καν ότι είχε διακριτικό χαρακτήρα ελαφρώς μεγαλύτερου βαθμού του συνήθους. Επισήμανε ότι το τμήμα ανακοπών είχε ορθώς συνοψίσει το περιεχόμενο της πληθώρας των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν προσκομίσει οι προσφεύγουσες και είχε δεόντως αιτιολογήσει το συμπέρασμά του ότι όλα αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία ήσαν ανεπαρκή και δεν επέτρεπαν την εξαγωγή συμπεράσματος. Στο πλαίσιο αυτό, τόνισε ότι μόνο τα έγγραφα που είχαν επισυναφθεί στο υπόμνημα της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 το οποίο υποβλήθηκε στο τμήμα ανακοπών μπορούσαν να ληφθούν υπόψη και ότι αυτά που είχαν επισυναφθεί στο υπόμνημα της 23ης Σεπτεμβρίου 2011 είχαν υποβληθεί εκπρόθεσμα κατ' εφαρμογήν του κανόνα 19, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, σ. 1), και δεν μπορούσαν συνεπώς να ληφθούν υπόψη. Προέβη στην ανάλυση των εγγράφων που είχαν επισυναφθεί στο υπόμνημα της 7ης Σεπτεμβρίου 2010 το οποίο υποβλήθηκε στο τμήμα ανακοπών και ανέφερε ότι θεωρούσε ωστόσο ότι ήταν χρήσιμο, για λόγους πληρότητας, να εξετάσει και τα έγγραφα που είχαν επισυναφθεί στο υπόμνημα της 23ης Σεπτεμβρίου 2011. Από την εξέταση των εν λόγω εγγράφων, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον υψηλού βαθμού διακριτικό χαρακτήρα δεν αποδεικνυόταν σαφώς ότι η έκφραση «pink lady» δεν παρέπεμπε στην πραγματικότητα σε μια ποικιλία μήλων και, ειδικότερα, το στοιχείο βάσει του οποίου οι πωλήσεις μήλων αποκαλούμενων «pink lady» μπορούσαν να συνδεθούν με τις προσφεύγουσες, σε αντίθεση με κάθε παραγωγό μήλων που αντιστοιχούν σε συγκεκριμένη ποικιλία.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση υπό την έννοια ότι η ασκηθείσα από αυτές προσφυγή είναι βάσιμη και, κατά συνέπεια, ότι η ανακοπή τους πρέπει να γίνει δεκτή·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

15 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως στο σύνολό της·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

16 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνησθεί ότι οι προσφεύγουσες, με τα περί μεταρρυθμίσεως αιτήματά τους, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, να εκδώσει απόφαση που κατά την άποψή τους όφειλε να είχε εκδώσει το ΓΕΕΑ, δηλαδή απόφαση που να διαπιστώνει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις της ανακοπής. Η άσκηση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως πρέπει, καταρχήν, να περιορίζεται στις περιπτώσεις στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας ελέγξει την κρίση του τμήματος προσφυγών, είναι σε θέση να προσδιορίσει βάσει αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων την απόφαση που έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών (απόφαση της 5ης Ιουλίου 2011, Edwin κατά ΓΕΕΑ, C-263/09 P, Συλλογή, EU:C:2011:452, σκέψη 72).

17 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι πρέπει συνεπώς να ελέγξει την εκτίμηση στην οποία προέβη το τμήμα προσφυγών, πράγμα το οποίο συνεπάγεται την εξέταση κατ' αρχάς των λόγων που προέβαλαν οι προσφεύγουσες ζητώντας κατ' ουσίαν την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Μόνον εν συνεχεία θα εξεταστούν τα αιτήματα περί μεταρρυθμίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Επί των αιτημάτων περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

18 Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν επτά λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009, στηρίζεται στην έλλειψη αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τις συνέπειες που πρέπει να αντληθούν από την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles της 28ης Ιουνίου 2012. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου. Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν παραβίαση των γενικών αρχών της ασφαλείας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 76 του κανονισμού 207/2009. Ο πέμπτος και ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλούνται από παράβαση αντιστοίχως του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Ο έβδομος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 75 του ίδιου κανονισμού λόγω του ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την απόφασή του σε λόγους επί των οποίων οι διάδικοι δεν είχαν τη δυνατότητα να λάβουν θέση.

19 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να εξετάσει αρχικώς τον πρώτο και τον τρίτο λόγο ακυρώσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009 λόγω ελλείψεως αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τις συνέπειες που πρέπει να αντληθούν από την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles της 28ης Ιουνίου 2012

20 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υπογραμμίζουν ότι το tribunal de commerce de Bruxelles το οποίο δικάζει ως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων εξέδωσε απόφαση διαπιστώνουσα ότι το σήμα ENGLISH PINK προσέβαλλε τα δικαιώματα που ισχυρίζονται ότι έχουν ως δικαιούχοι του προγενέστερου λεκτικού σήματος. Υποστηρίζουν ότι η απόφαση —η οποία εν πάση περιπτώσει κατέστη τελεσίδικη— συνιστά νομικό και πραγματικό στοιχείο αποφασιστικό ή τουλάχιστον ιδιαιτέρως σημαντικό στην υπό κρίση υπόθεση για τον λόγο, αφενός, ότι έλαβε χώρα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε σχέση με τα ίδια κοινοτικά σήματα και για τους ίδιους σχετικούς λόγους κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, ότι η προσβολή του σήματος ENGLISH PINK είχε τελεσιδίκως αναγνωρισθεί εντός της Ένωσης. Διαπιστώνουν όμως ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως μνημονεύει την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles. Αρνούμενο να αιτιολογήσει την απόφασή του όσον αφορά τις ενδεχόμενες συνέπειες που πρέπει να αντληθούν από την εν λόγω δικαστική απόφαση, το τμήμα προσφυγών παρέβη συνεπώς το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009.

21 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε πιθανώς υπόψη την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles, αλλά δεν θεώρησε ότι δεσμεύεται από την απόφαση αυτή εφόσον εκδόθηκε επί αγωγής για παραποίηση/απομίμηση. Υπογραμμίζει ότι το καθεστώς του δικαίου των σημάτων της Ένωσης συνιστά αυτοτελές σύστημα, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη κάθε εθνικού συστήματος.

22 Εκ προοιμίου, πρέπει καταρχάς να υπομνησθεί ότι, βάσει του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ πρέπει να αιτιολογούνται. Η υποχρέωση αυτή αιτιολογήσεως έχει το ίδιο περιεχόμενο με εκείνη που απορρέει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, κατά την οποία η συλλογιστική του εκδότη της πράξεως πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο. Η υποχρέωση αυτή έχει διττό σκοπό, ήτοι να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου προκειμένου να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως [βλ. απόφαση της 12ης Ιουλίου 2012, Guccio Gucci κατά ΓΕΕΑ — Chang Qing Qing (GUDDY), T-389/11, EU:T:2012:378, σκέψη 16 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

23 Εν συνεχεία, από το γράμμα του άρθρου 76, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι, κατά κανόνα και εκτός άλλης αντίθετης διάταξης, η επίκληση πραγματικών περιστατικών και η προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων από τους διαδίκους παραμένει δυνατή και μετά το πέρας των σχετικών προθεσμιών που προβλέπονται στον κανονισμό 207/2009, καθώς και ότι ουδόλως απαγορεύεται στο ΓΕΕΑ να λαμβάνει υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που έχουν υποβληθεί εκπροθέσμως στην κρίση του. Διευκρινίζοντας ότι το ΓΕΕΑ «μπορεί» σε παρόμοιες περιπτώσεις να αποφασίσει να μη λάβει υπόψη τέτοια πραγματικά περιστατικά, η εν λόγω διάταξη παρέχει στην πράξη στο ΓΕΕΑ ευρεία διακριτική ευχέρεια να αποφασίζει, αιτιολογώντας την απόφασή του επ' αυτού του σημείου, αν πρέπει να τα λάβει υπόψη ή όχι (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2013, Rintisch κατά ΓΕΕΑ, C-120/12 P, Συλλογή, EU:C:2013:638, σκέψεις 22 και 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

24 Περαιτέρω, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι το άρθρο 95 του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη ορίζουν στο έδαφός τους τα εθνικά δικαστήρια τα οποία θα αναλάβουν τον ρόλο του «δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων». Τα δικαστήρια αυτά είναι συνεπώς επιφορτισμένα με την άσκηση των καθηκόντων που τους ανατίθενται από τον εν λόγω κανονισμό. Συναφώς, το άρθρο 96 του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι τα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων είναι, μεταξύ άλλων, αρμόδια για τις αγωγές για παραποίηση/απομίμηση και για τις ανταγωγές για έκπτωση ή ακυρότητα του κοινοτικού σήματος. Ο Βέλγος νομοθέτης όρισε το tribunal de commerce de Bruxelles ως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων.

25 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 16 του κανονισμού 207/2009, «[ο]ι αποφάσεις περί εγκυρότητας και παραποίησης/απομίμησης των κοινοτικών σημάτων είναι απαραίτητο να ισχύουν και να καλύπτουν το σύνολο της Κοινότητας, δεδομένου ότι αυτός είναι ο μόνος τρόπος για να αποφεύγονται αντιφατικές αποφάσεις των δικαστηρίων και του [ΓΕΕΑ] και να μην προσβάλλεται ο ενιαίος χαρακτήρας των κοινοτικών σημάτων». Ομοίως, η αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού 207/2009 τονίζει ότι θα πρέπει να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων επί αγωγών μεταξύ των ιδίων διαδίκων, για τα ίδια πραγματικά περιστατικά με βάση κοινοτικό σήμα και παράλληλα εθνικά σήματα. Οι μηχανισμοί που προβλέπει ο κανονισμός 207/2009 αποσκοπούν συνεπώς στη διασφάλιση αυτής της ομοιόμορφης προστασίας του κοινοτικού σήματος στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης. Ο νομοθέτης επιβεβαιώνει με τον τρόπο αυτό τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος.

26 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, το δικαστήριο κοινοτικών σημάτων είναι αρμόδιο να επιβάλλει απαγορεύσεις για την εξακολούθηση των πράξεων που παραποιούν/απομιμούνται ή επαπειλούν να παραποιήσουν/απομιμηθούν κοινοτικό σήμα, η ισχύς των οποίων εκτείνεται στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης (βλ. απόφαση της 12ης Απριλίου 2011, DHL Express France, C-235/09, Συλλογή, EU:C:2011:238, σκέψη 38). Έτσι, το σύστημα που προβλέπει

ο κανονισμός 207/2009 επιτρέπει τον περιορισμό μιας τέτοιας ένδικης διαφοράς σε μία και μόνη διαδικασία προκειμένου να εξασφαλιστεί η ενιαία προστασία του κοινοτικού σήματος στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης.

27 Βάσει των στοιχείων αυτών πρέπει να εξεταστεί ο λόγος που αντλείται από παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.

28 Υπενθυμίζεται ότι, με δικόγραφο της 8ης Ιουνίου 2010, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από το tribunal de commerce de Bruxelles να ακυρώσει το σήμα Benelux ENGLISH PINK για τον λόγο ότι το εν λόγω σήμα προσέβαλλε, μεταξύ άλλων, τα προγενέστερα εικονιστικά και λεκτικά κοινοτικά σήματα και το σήμα Benelux 559177. Με απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012, το εν λόγω δικαστήριο αποφάσισε την ακύρωση του σήματος Benelux ENGLISH PINK και απαγόρευσε στην Carolus C. να το χρησιμοποιεί εντός της Ένωσης.

29 Επί της ουσίας, το tribunal de commerce de Bruxelles επισήμανε, καταρχάς, ότι το κατώτατο όριο του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να τίθεται πολύ χαμηλά όταν τα προϊόντα των επίμαχων σημάτων είναι πανομοιότυπα. Ακολούθως, υπενθύμισε ότι ένα ή περισσότερα αμιγώς λεκτικά σήματα μπορούσαν να δημιουργήσουν κίνδυνο συγχύσεως με σύνθετο σήμα. Περαιτέρω, έκρινε ότι η χρησιμοποίηση ενός συγκεκριμένου χρώματος, μιας συγκεκριμένης καλλιγραφίας, μιας συγκεκριμένης γραμματοσειράς και κεφαλαίων γραμμάτων στην αρχή κάθε λέξεως «ουδόλως μείωνε το κριτήριο της συνολικής εικόνας του σήματος». Εκτίμησε ότι για τον καταναλωτή που είναι μετρίως προσεκτικός υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των σημάτων ENGLISH PINK και PINK LADY. Επιπλέον, έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων της δικογραφίας, οι προσφεύγουσες είχαν αποδείξει επαρκώς κατά νόμο ότι η έκφραση «pink lady» έχαιρε μεγάλης φήμης για τα μήλα και ότι τούτο αποτελούσε εξάλλου «common knowledge». Εκτίμησε έτσι ότι ο βαθμός προστασίας που έπρεπε να παρασχεθεί στο σήμα PINK LADY έπρεπε να είναι υψηλός.

30 Με επιστολή της 4ης Ιουλίου 2012, οι προσφεύγουσες κοινοποίησαν την απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012 στο ΓΕΕΑ. Η αγγλική μετάφραση της αποφάσεως διαβιβάστηκε επίσης στο ΓΕΕΑ με επιστολή της 15ης Ιουλίου 2012. Με έγγραφο της 29ης Αυγούστου 2012, οι προσφεύγουσες πληροφόρησαν το ΓΕΕΑ ότι η Carolus C. είχε αποδεχθεί την απόφαση και ότι αυτή συνεπώς είχε καταστεί τελεσίδικη. Στις 25 Σεπτεμβρίου 2012, οι προσφεύγουσες ανέφεραν ότι το γραφείο Benelux των σημάτων είχε αποσύρει το σήμα ENGLISH PINK από το μητρώο των σημάτων Benelux.

31 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών είχε δεόντως και επανειλημμένως ενημερωθεί πολλούς μήνες πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι είχε μεσολαβήσει ένα νέο πραγματικό περιστατικό, ήτοι η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles.

32 Διαπιστώνεται ότι το τμήμα προσφυγών ουδαμού στην προσβαλλόμενη απόφαση ανέφερε την ύπαρξη της αποφάσεως του tribunal de commerce de Bruxelles και, κατά μείζονα λόγο, δεν αιτιολόγησε την εκτίμησή του σχετικά με το ζήτημα της συνεκτιμήσεως του νέου αυτού περιστατικού.

33 Όπως όμως προκύπτει από τις σκέψεις 22 και 24 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών όφειλε να περιλάβει, στην προσβαλλόμενη απόφαση, την αιτιολογία περί των όσων έκρινε σχετικά με το εν λόγω ζήτημα της συνεκτιμήσεως του νέου αυτού περιστατικού.

34 Συνεπώς, πρέπει να κριθεί ότι το τμήμα προσφυγών δεν ικανοποίησε ούτε ρητώς ούτε καν σιωπηρώς την απαίτηση αιτιολογήσεως όπως αυτή προσδιορίστηκε στη σκέψη 33 ανωτέρω.

35 Στο πλαίσιο αυτό, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, τα επιχειρήματα του ΓΕΕΑ, που διατυπώνονται στα δικόγραφά του και σύμφωνα με τα οποία «το τμήμα προσφυγών έλαβε πιθανώς υπόψη την απόφαση της 28ης Ιουνίου 2012 του tribunal [de commerce de Bruxelles)», αλλά «δεν θεώρησε ότι δεσμεύεται από την απόφαση αυτή εφόσον εκδόθηκε επί αγωγής

για παραποίηση/απομίμηση βάσει του άρθρου [96] του [κανονισμού 207/2009]», συνιστούν απόπειρα εκπρόθεσμης αιτιολογήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, απαράδεκτη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η αιτιολογία πρέπει, κατ' αρχήν, να κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο ταυτόχρονα με τη βλαπτική γι' αυτόν πράξη, καθόσον η έλλειψη αιτιολογίας δεν μπορεί να καλυφθεί λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος πληροφορείται την αιτιολογία της πράξεως κατά τη διαδικασία ενώπιον του δικαστή της Ένωσης [αποφάσεις της 26ης Νοεμβρίου 1981, Michel κατά Κοινοβουλίου, 195/80, Συλλογή, EU:C:1981:284, σκέψη 22· της 28ης Ιουνίου 2005, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Συλλογή, EU:C:2005:408, σκέψη 463, και της 13ης Νοεμβρίου 2012, Antrax It κατά ΓΕΕΑ — THC (Radiateurs de chauffage), T-83/11 και T-84/11, Συλλογή, EU:T:2012:592, σκέψη 90].

36 Κατά συνέπεια, μη αιτιολογώντας την εκτίμησή του σχετικά με τη συνεκτίμηση του νέου πραγματικού στοιχείου που συνιστούσε η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles που μεσολάβησε μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και εκείνης της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών παρέβη το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009.

37 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009, πρέπει να γίνει δεκτός.

38 Διαπιστώνεται ότι η παράβαση αυτή συνεπάγεται, αυτή και μόνον, την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ωστόσο, έχοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση διαφοράς στην οποία η απόφαση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων εκδόθηκε πριν από την προσβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι εξακολουθεί να είναι αναγκαία η εξέταση του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση των γενικών αρχών της ασφαλείας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση των γενικών αρχών της ασφαλείας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

39 Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι παραβιάστηκαν οι γενικές αρχές της ασφαλείας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Φρονούν ότι, λαμβανομένου υπόψη του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1), και της σημασίας που προσδίδεται στις αρχές του δεδικασμένου και της ασφαλείας δικαίου, η τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων δημιούργησε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ότι η προσβολή που προκάλεσε το σήμα ENGLISH PINK στα δικαιώματά τους είχε οριστικώς αναγνωριστεί εντός της Ένωσης.

40 Υποστηρίζουν επίσης ότι η αρχή της χρηστής διοικήσεως απαγορεύει στο ΓΕΕΑ όταν αποφαίνεται στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής να εκδίδει απόφαση θίγουσα την ασφάλεια δικαίου και τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που στηρίζονται σε προγενέστερη τελεσίδικη δικαστική απόφαση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων. Η αρχή αυτή επιβάλλει στο ΓΕΕΑ να δίδει ιδιαίτερη προσοχή στην απόφαση του δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων.

41 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι οι γενικές αρχές της ασφαλείας δικαίου, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν παραβιάστηκαν, καθόσον δεν αποδείχθηκε ότι το δεδικασμένο των τελεσίδικων αποφάσεων των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων το δεσμεύει κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς του στον τομέα της καταχωρίσεως των κοινοτικών σημάτων.

42 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως περιέχει στην πραγματικότητα δύο αιτιάσεις. Στο πλαίσιο της πρώτης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι, λαμβανομένου υπόψη του σημαντικού ρόλου που αναθέτει ο κανονισμός 207/2009 στα δικαστήρια κοινοτικών σημάτων, το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να λάβει υπόψη την απόφαση

του tribunal de commerce de Bruxelles. Αγνοώντας την εν λόγω απόφαση, το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε με όλη τη δέουσα επιμέλεια τα πραγματικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν και συνεπώς δεν τήρησε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, ήτοι το καθήκον του επιμέλειας.

43 Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτιάσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles παγίωσε κατά κάποιον τρόπο τα δικαιώματα των διαδίκων προστατεύοντας οριστικώς το προγενέστερο λεκτικό σήμα έναντι οποιασδήποτε προσβολής του προκαλούσε το σήμα ENGLISH PINK. Το τμήμα προσφυγών, εκδίδοντας απόφαση αντίθετη προς την προπαρατεθείσα δικαστική απόφαση, προσέβαλε με τον τρόπο αυτό τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη και την ασφάλεια δικαίου που δημιούργησε η απόφαση αυτή.

44 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, κατά την οποία το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε με όλη τη δέουσα επιμέλεια τα πραγματικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν, πρέπει να υπομνησθεί ότι το ΓΕΕΑ υποχρεούται να ασκεί τις αρμοδιότητές του σύμφωνα με τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, όπως είναι η αρχή της χρηστής διοικήσεως (απόφαση της 10ης Μαρτίου 2011, Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ, C-51/10 P, Συλλογή, EU:C:2011:139, σκέψη 73).

45 Πρέπει να τονιστεί ότι, για λόγους ασφαλείας δικαίου και, ακριβώς, χρηστής διοικήσεως, η εξέταση κάθε αιτήσεως καταχωρίσεως πρέπει να είναι αυστηρή και πλήρης προκειμένου να αποφεύγεται το ενδεχόμενο να καταχωρίζονται σήματα τα οποία δεν έπρεπε να καταχωριστούν. Η εξέταση αυτή πρέπει να διενεργείται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Συγκεκριμένα, η καταχώριση σημείου ως σήματος εξαρτάται από ειδικά κριτήρια, τα οποία έχουν εφαρμογή στο πλαίσιο των πραγματικών περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως και τα οποία χρησιμεύουν για να ελεγχθεί μήπως το επίμαχο σήμα εμπίπτει σε κάποιον από τους λόγους απαραδέκτου (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση Agencja Wydawnicza Technopol κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:C:2011:139, σκέψη 77).

46 Στο ίδιο πνεύμα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι «το [ΓΕΕΑ] εξετάζει τα πραγματικά περιστατικά», αλλ' ότι, «εντούτοις, σε διαδικασία που αφορά τους σχετικούς λόγους απαραδέκτου της καταχώρισης, η εξέταση περιορίζεται στα επιχειρήματα που προβάλλουν οι διάδικοι καθώς και τα υποβληθέντα από αυτούς αιτήματα». Η διάταξη αυτή αποτελεί έκφραση του καθήκοντος επιμέλειας, σύμφωνα με το οποίο το αρμόδιο θεσμικό όργανο έχει υποχρέωση να εξετάζει, με προσοχή και αμεροληψία, όλα τα κρίσιμα πραγματικά και νομικά στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως [βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2011, Zino Davidoff κατά ΓΕΕΑ — Κλεινάκης και ΣΙΑ (GOOD LIFE), T-108/08, Συλλογή, EU:T:2011:391, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

47 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles συνιστά, prima facie, κρίσιμο πραγματικό στοιχείο για την επίλυση της υπό κρίση διαφοράς. Συγκεκριμένα, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε να μη γνωρίζει ότι υπήρχαν ουσιώδη κοινά σημεία μεταξύ των πραγματικών στοιχείων που αποτελούσαν το αντικείμενο της διαδικασίας που κινήθηκε με την αγωγή για παραποίηση/απομίμηση και εκείνων που αποτελούν το αντικείμενο της διαδικασίας που κινήθηκε με την ανακοπή κατά της καταχώρισης του αιτουμένου σήματος. Όχι μόνον οι διάδικοι στις δύο αυτές διαδικασίες ήσαν οι ίδιοι, αλλά επίσης το προγενέστερο λεκτικό σήμα του οποίου έγινε επίκληση προς στήριξη της αγωγής για παραποίηση/απομίμηση ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles ήταν το ίδιο με αυτό του οποίου έγινε επίκληση προς στήριξη της ανακοπής ενώπιον των οργάνων του ΓΕΕΑ. Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι το σήμα Benelux ENGLISH PINK του οποίου η ακύρωση αποφασίστηκε από το εν λόγω δικαστήριο και το αιτούμενο σήμα παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα.

48 Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι η απόφαση αυτή προέρχεται από ένα δικαστήριο κοινοτικών σημάτων το οποίο συστάθηκε κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 207/2009 και το οποίο παρεμβαίνει υπό την ιδιότητα αυτή στο πλαίσιο του αυτοτελούς συστήματος που συνιστά το καθεστώς του δικαίου των σημάτων της Ένωσης, καθόσον είναι επιφορτισμένο με την προστασία, στο σύνολο της

επικράτειας της Ένωσης, των κοινοτικών σημάτων που αποτελούν αντικείμενο παραποίησης/απομίμησης ή απειλής παραποίησης/απομίμησης και επιδιώκει συνεπώς τους ειδικούς σκοπούς του εν λόγω συστήματος.

49 Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 24 έως 26 ανωτέρω, η βούληση του νομοθέτη της Ένωσης πρέπει να γίνει αντιληπτή υπό την έννοια ότι οι μηχανισμοί που θέσπισε η κανονιστική ρύθμιση αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ενιαίας προστασίας του κοινοτικού σήματος στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης.

50 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των περιστάσεων αυτών, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles συνιστούσε, prima facie, κρίσιμο πραγματικό στοιχείο του οποίου τον ενδεχόμενο αντίκτυπο στην επίλυση της διαφοράς που είχε υποβληθεί ενώπιόν του έπρεπε να εκτιμήσει το τμήμα προσφυγών.

51 Παραλείποντας να το πράξει, το τμήμα προσφυγών δεν εκτίμησε με όλη τη δέουσα επιμέλεια τα κρίσιμα πραγματικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν.

52 Υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, αυτή η έλλειψη επιμέλειας είναι ικανή να επιφέρει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, οπότε η αιτίαση που αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως πρέπει να γίνει δεκτή.

53 Συνεπώς, από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως και της πρώτης αιτιάσεως του τρίτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών παρέβη, αφενός, το άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009 — μη μνημονεύοντας στην προσβαλλόμενη απόφαση την ύπαρξη της αποφάσεως του tribunal de commerce de Bruxelles και τον ενδεχόμενο αντίκτυπο αυτής στην επίλυση της διαφοράς— και, αφετέρου, το καθήκον του επιμέλειας μη εκτιμώντας με όλη τη δέουσα προσοχή τα κρίσιμα πραγματικά στοιχεία που του υποβλήθηκαν.

54 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν η δεύτερη αιτίαση του τρίτου λόγου ακυρώσεως ούτε οι πέντε λοιποί λόγοι ακυρώσεως που προέβαλαν οι προσφεύγουσες.

Επί του αιτήματος περί μεταρρυθμίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως προκειμένου να γίνει δεκτή η ανακοπή

55 Λαμβανομένων υπόψη της ανάγκης ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και του αιτήματος περί μεταρρυθμίσεως των προσφευγουσών, πρέπει να εκτιμηθεί αν, εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο καλείται να ασκήσει την εξουσία του μεταρρυθμίσεως δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009. Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν κατ' ουσίαν ότι η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles παρήγαγε δεδικασμένο και άρα επιβαλλόταν στο τμήμα προσφυγών και, συνεπώς, στο Γενικό Δικαστήριο. Το τελευταίο αυτό έχει συνεπώς τη δυνατότητα και οφείλει να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση συμμορφούμενο προς την εν λόγω απόφαση και δεχόμενο συνεπώς την ανακοπή. Συναφώς, οι προσφεύγουσες, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, διευκρινίζουν, μεταξύ άλλων, ότι το δεδικασμένο δεν καταλαμβάνει μόνο το διατακτικό της δικαστικής αποφάσεως, αλλά και το σκεπτικό της, και στηρίζονται στον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος καθώς και στην ανάγκη αποφυγής αντιφατικών αποφάσεων μεταξύ των δικαστηρίων κοινοτικών σημάτων και του ΓΕΕΑ, όπως αυτή επιβεβαιώνεται από το άρθρο 56, παράγραφος 3, το άρθρο 100, παράγραφοι 2, 6 και 7, το άρθρο 104, παράγραφοι 1 και 2, και το άρθρο 109, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 και από τις διατάξεις του κανονισμού 44/2001.

56 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η εξουσία μεταρρυθμίσεως δεν σημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει την εξουσία να αποφαίνεται επί ζητήματος ως προς το οποίο το τμήμα προσφυγών δεν έχει ακόμη αποφανθεί. Η άσκηση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως πρέπει επομένως, καταρχήν, να περιορίζεται στις περιπτώσεις στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας ελέγξει την κρίση του εν λόγω τμήματος, είναι σε θέση να προσδιορίσει βάσει αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων την απόφαση που έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών (απόφαση Edwin κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 16 ανωτέρω, EU:C:2011:452, σκέψη 72).

57 Επιπλέον, πρέπει να θεωρηθεί ότι η απόφαση εθνικού δικαστηρίου το οποίο δικάζει ως δικαστήριο κοινοτικών σημάτων στο πλαίσιο αγωγής για παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος ουδέν δεδικασμένο παράγει έναντι των οργάνων του ΓΕΕΑ στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής κατά της καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, έστω και αν αυτό είναι πανομοιότυπο με το εθνικό σήμα που αποτελεί το αντικείμενο της αγωγής για παραποίηση/απομίμηση [βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 10ης Μαΐου 2011, Emram κατά ΓΕΕΑ — Guccio Gucci (G), T-187/10, EU:T:2011:202, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Ως εκ τούτου, η ύπαρξη τέτοιας αποφάσεως, όπως αυτή του tribunal de commerce de Bruxelles εν προκειμένω, έστω και αν κατέστη τελεσίδικη, δεν αρκεί αυτή καθαυτή προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να έχει τη δυνατότητα να προσδιορίσει την απόφαση που έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών.

58 Είναι βεβαίως αληθές ότι, όπως υπομνήσθηκε στις σκέψεις 24 και 25 ανωτέρω, ο νομοθέτης της Ένωσης θέσπισε, μέσω του κανονισμού 207/2009, μηχανισμούς που αποσκοπούν στην εξασφάλιση της ενιαίας προστασίας του κοινοτικού σήματος στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης, επιβεβαιώνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος. Στο πλαίσιο αυτό, δημιούργησε δικαστήρια κοινοτικών σημάτων στα οποία απονεμήθηκε η αρμοδιότητα να επιβάλλουν απαγορεύσεις για την εξακολούθηση των πράξεων που παραποιούν/απομιμούνται ή επαπειλούν να παραποιήσουν/απομιμηθούν κοινοτικό σήμα, η ισχύς των οποίων εκτείνεται στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης.

59 Ωστόσο, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά υπό το πρίσμα του κανονισμού 207/2009, όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης, και όχι με βάση την προγενέστερη σχετική με τη λήψη αποφάσεων πρακτική αυτών (βλ., κατά την έννοια αυτή, απόφαση της 26ης Απριλίου 2007, Alcon κατά ΓΕΕΑ, C-412/05 P, Συλλογή, EU:C:2007:252, σκέψη 65), οι δε εκτιμήσεις αυτές ισχύουν επίσης στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής ασκηθείσας βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009. Το αυτό ισχύει, κατά μείζονα λόγο, όσον αφορά το αποτέλεσμα προγενέστερων εθνικών αποφάσεων επί της λύσεως που πρέπει να δοθεί στην υπό κρίση διαφορά. Συγκεκριμένα, το σύστημα του δικαίου των σημάτων της Ένωσης συνιστά αυτοτελές σύστημα, το οποίο αποτελείται από σύνολο κανόνων και επιδιώκει σκοπούς που προσιδιάζουν σ' αυτό, η δε εφαρμογή του είναι ανεξάρτητη κάθε εθνικού συστήματος. Εξ αυτού συνάγεται ότι η άρνηση καταχωρίσεως πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης και οι προγενέστερες εθνικές αποφάσεις δεν μπορούν εν πάση περιπτώσει να θέσουν υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της επίδικης αποφάσεως (βλ., κατά την έννοια αυτή, διάταξη της 22ας Μαρτίου 2012, Emram κατά ΓΕΕΑ, C-354/11 P, EU:C:2012:167, σκέψεις 92 και 93).

60 Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι ο κανονισμός 207/2009 δεν περιέχει καμία διάταξη κατά την οποία το ΓΕΕΑ δεσμεύεται από απόφαση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων εκδοθείσα στο πλαίσιο αγωγής για παραποίηση/απομίμηση όταν ασκεί την αποκλειστική αρμοδιότητά του στον τομέα της καταχωρίσεως των κοινοτικών σημάτων και όταν, στο πλαίσιο αυτό, εξετάζει τις ανακοπές κατά των αιτήσεων καταχωρίσεως των κοινοτικών σημάτων.

61 Οι διατάξεις οι οποίες εφαρμόζουν την αρχή του δεδικασμένου αφορούν, συγκεκριμένα, άλλες καταστάσεις. Έτσι, το άρθρο 56, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 αφορά το απαράδεκτο αιτήσεως εκπτώσεως ή ακυρότητας υποβληθείσας ενώπιον του ΓΕΕΑ σε περίπτωση που παρόμοια αίτηση έχει ήδη κριθεί από δικαστήριο κράτους μέλους σε σχέση με το ίδιο κοινοτικό σήμα. Στο ίδιο

πνεύμα, το άρθρο 100, παράγραφοι 2, 6 και 7, του κανονισμού 207/2009 αφορά την περίπτωση ανταγωγής με αίτημα την έκπτωση ή την ακυρότητα κοινοτικού σήματος ενώπιον του ΓΕΕΑ ή δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων όταν το ίδιο ζήτημα έχει ήδη κριθεί σε σχέση με το ίδιο σήμα ενώπιον του εν λόγω ΓΕΕΑ ή του εν λόγω δικαστηρίου. Το άρθρο 109, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι το δικαστήριο που έχει επιληφθεί αγωγής για παραποίηση/απομίμηση με βάση κοινοτικό σήμα απορρίπτει την αγωγή εάν, με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά, έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της ουσίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων, με βάση ταυτόσημο εθνικό σήμα, που ισχύει για ταυτόσημα προϊόντα ή υπηρεσίες. Ομοίως, το άρθρο 109, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι το δικαστήριο που έχει επιληφθεί αγωγής για παραποίηση/απομίμηση με βάση εθνικό σήμα απορρίπτει την αγωγή εάν, με βάση τα ίδια πραγματικά περιστατικά, έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της ουσίας μεταξύ των ιδίων διαδίκων, με βάση ταυτόσημο κοινοτικό σήμα, που ισχύει για ταυτόσημα προϊόντα ή υπηρεσίες.

62 Περαιτέρω, η απαίτηση για τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος, όπως υπογραμμίζεται στις αιτιολογικές σκέψεις 16 και 17 του κανονισμού 207/2009, δεν συνεπάγεται ότι τα όργανα του ΓΕΕΑ και, κατά συνέπεια, ο δικαστής της Ένωσης δεν μπορούν πλέον, εν ονόματι της αρχής του δεδικασμένου, να εξετάσουν την ενδεχόμενη ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής κατά της καταχωρίσεως ενός νέου κοινοτικού σήματος, ακόμη και όταν το σήμα αυτό είναι πανομοιότυπο με εθνικό σήμα το οποίο κρίθηκε από δικαστήριο κοινοτικών σημάτων ότι προσβάλλει το προγενέστερο κοινοτικό σήμα.

63 Πρέπει, πράγματι, να υπογραμμιστεί ότι το ΓΕΕΑ αποτελεί το μοναδικό όργανο που έχει εξουσιοδοτηθεί από τον νομοθέτη της Ένωσης να εξετάζει τις αιτήσεις καταχωρίσεως και, συνεπώς, να επιτρέπει ή να αρνείται την καταχώριση κοινοτικού σήματος. Στο πλαίσιο της αρμοδιότητας αυτής, οι αποφάσεις στις οποίες οδηγούνται τα τμήματα προσφυγών, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 207/2009, σχετικά με την καταχώριση ή την προστασία ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος, εμπίπτουν στη σφαίρα της ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας και όχι της ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού αυτού όπως έχει ερμηνευθεί από τον δικαστή της Ένωσης. Όπως όμως τονίστηκε στις σκέψεις 60 και 61 ανωτέρω, ο κανονισμός 207/2009 δεν προβλέπει διάταξη επιβάλλουσα στο ΓΕΕΑ να συμμορφώνεται, εν ονόματι της αρχής του δεδικασμένου, με απόφαση δικαστηρίου κοινοτικών σημάτων που διαπιστώνει την παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος από εθνικό σήμα.

64 Επομένως, εν προκειμένω, το δεδικασμένο που παρήγαγε η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles δεν επιβάλλεται ούτε στο τμήμα προσφυγών κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς του να αποφασίσει αν το σημείο English pink μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό σήμα, ούτε στον δικαστή της Ένωσης στο πλαίσιο της ασκήσεως του ελέγχου της νομιμότητας και της εξουσίας του μεταρρυθμίσεως βάσει του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.

65 Επιπλέον, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, καίτοι οι ίδιοι διάδικοι εμπλέκονται στις διαδικασίες ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles και ενώπιον του ΓΕΕΑ, εντούτοις τα αντίστοιχα αντικείμενα —ήτοι οι αξιώσεις— των υποθέσεων που εξετάστηκαν από το εν λόγω tribunal και από το ΓΕΕΑ δεν είναι αντιθέτως ίδια. Συγκεκριμένα, η αγωγή για παραποίηση/απομίμηση ενώπιον του βελγικού δικαστηρίου είχε ως αντικείμενο την ακύρωση του σήματος Benelux ENGLISH PINK και την απαγόρευση της χρήσεως του σήματος αυτού στην επικράτεια της Ένωσης, ενώ η διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ είχε ως αντικείμενο την ανακοπή κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος English pink.

66 Οι αιτίες —ήτοι οι βάσεις των αξιώσεων— των δύο αυτών υποθέσεων είναι επίσης διαφορετικές. Αφενός, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles, η βάση της αξιώσεως των προσφευγουσών να εκδοθεί διαταγή που να εμποδίζει την παραποίηση/απομίμηση των κοινοτικών σημάτων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 6 ανωτέρω ήταν το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009. Ομοίως, η βάση της αξιώσεως να κηρυχθεί άκυρο το σήμα Benelux ENGLISH PINK βρισκόταν στο άρθρο 2.3 και στο άρθρο 2.28, παράγραφος 3, στοιχείο

β', της Συμβάσεως Benelux περί διανοητικής ιδιοκτησίας (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που υπογράφηκε στη Χάγη στις 25 Φεβρουαρίου 2005. Το εν λόγω δικαστήριο έκρινε ότι υφίστατο πράξη παραποίησης/απομίμησης των προαναφερθέντων κοινοτικών σημάτων. Αποφάσισε συνεπώς την ακύρωση του σήματος Benelux ENGLISH PINK και απαγόρευσε τη χρήση του σημείου αυτού στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης. Αφετέρου, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του ΓΕΕΑ, οι προσφεύγουσες αντιτάχθηκαν στην καταχώριση ενός νέου κοινοτικού σήματος και στηρίχθηκαν, προς τούτο, σε άλλες διατάξεις του κανονισμού 207/2009, ήτοι στα άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 5 του εν λόγω κανονισμού.

67 Περαιτέρω, δεν αμφισβητείται ότι το σήμα Benelux και το αιτούμενο σήμα είναι δύο νομικώς διακριτά σήματα. Η απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles έχει ως αποτέλεσμα την προστασία του προγενέστερου λεκτικού σήματος μόνο κατά των αποτελεσμάτων του σήματος Benelux ENGLISH PINK.

68 Έστω και μόνο για τους λόγους αυτούς, ελλείψει ταυτότητας αντικειμένων και αιτιών των διαδικασιών που διεξήχθηκαν ενώπιον του ΓΕΕΑ και ενώπιον του tribunal de commerce de Bruxelles, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν βασίμως να επικαλεστούν το δεδικασμένο της αποφάσεως του εν λόγω δικαστηρίου στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς.

69 Για τους ίδιους λόγους, οι προσφεύγουσες ματαίως επικαλούνται την εφαρμογή του κανονισμού 44/2001 με το αιτιολογικό ότι υφίσταται ταυτότητα διαδίκων, αντικειμένου και αιτίας.

70 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι οι προσφεύγουσες κακώς υποστηρίζουν ότι, κατ' εφαρμογήν της αρχής του δεδικασμένου, το τμήμα προσφυγών δεσμευόταν από την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles και ότι θα έπρεπε, ως εκ τούτου, να διαπιστώσει την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

71 Ανεξαρτήτως των προεκτεθέντων, όπως προκύπτει και από τις εκτιμήσεις που εκτέθηκαν στο πλαίσιο της εξετάσεως του πρώτου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών παρέλειψε, εν προκειμένω, να λάβει υπόψη την απόφαση του tribunal de commerce de Bruxelles και να εκτιμήσει τον ενδεχόμενο αντίκτυπο της εν λόγω αποφάσεως στην επίλυση της διαφοράς. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο δεν έχει τη δυνατότητα να προσδιορίσει, βάσει των αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων, την απόφαση που όφειλε να λάβει το τμήμα προσφυγών και δεν δύναται συνεπώς να ασκήσει την εξουσία του μεταρρυθμίσεως. Πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί το αίτημα περί μεταρρυθμίσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως το οποίο υπέβαλαν οι προσφεύγουσες.

Επί των δικαστικών εξόδων

72 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να κατανείμει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων. Εν προκειμένω, αποφασίζεται ότι το ΓΕΕΑ θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 29ης Μαΐου 2013 (υπόθεση R 1215/2011-4).

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και το ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν η Apple and Pear Australia Ltd και η Star Fruits Diffusion.

4) Η Apple and Pear Australia και η Star Fruits Diffusion φέρουν το ήμισυ των δικαστικών εξόδων τους.

Prek Labucka Kreuschitz

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 25 Μαρτίου 2015.

(υπογραφές)